

GÜNCE JOURNAL

Ahmet • Búŕa • Dilara • Ece • Güney •
İpek • Kadir • Oğuz • Sinan • Şebnem

15-30 Temmuz 15-30 July
44. YAŞİBEY TASARIM ÇALIŞMALARI
44th YAŞİBEY DESIGN WORKSHOPS

Bu kitapçık,

44. Yahşibey Tasarım Çalışması katılımcılarının çalışmalar sırasında yazdıkları güncelerden oluşmaktadır.

This booklet,

Composed of the updates written by the participants of the 44th Yahşibey Design Workshop during the studies.

44. Yahşibey Tasarım Çalışması'nda,

15-30 Temmuz 2019 tarihleri arasında farklı üniversitelerden 10 mimarlık öğrencisi ile Dikili'deki atıl köy okullarının durumu incelenerek, Yahşibey'deki 2 atıl okulun çocuklara ve köye yönelik mekanlar olarak dönüşüm potansiyelleri araştırılmıştır.

In the 44th Yahşibey Design Workshop,

Between 15-30 July 2019, with 10 students from different universities, the situations of abandoned village schools in Dikili were investigated and the potentials of transformation of 2 abandoned schools in Yahşibey as places for children and villagers were examined.

Ahmet

B sra

Dilara

Ece

Güney

İpek

Kadir

Oğuz

Sinan

Şebnem

1.Gün

Ahmet Ören yerleri gezileri birçok açıdan faydalı oldu. Mimarlık yapma eyleminin hafıza ve sezgi üzerinden ilerlediğini düşünüyorum. Gerek detayda gerek kabaca antik yerleşimlerin mantıksal inşai tekniklerini inceledim. Mısır tanrı heykelinin bulunduğu yer ya da diğer adıyla kızıl bazilika-kızıl avlu bütünüyle incelemeye imkan verdiği için üzerimde etki bıraktı. Antik kentler bana verecek çok dersleri olduğunu hissettirdi.

Trips to historical sites were useful in many respects, I think that the act of making architecture proceeds through memory and intuition. I have examined the logical construction techniques of the ancient settlements both roughly and in detail. The place where the Egyptian god statue was in my mind, or the red basilica-red courtyard, left an impression on me because it allowed me to explore it altogether, but the ancient cities made me feel that I had many lessons to teach.

Büsrâ Dün İzmirli olup Bergama'ya gitmemenin utancını, bugün Bergama'ya gitmenin gururunu yaşıyorum. Antik kentler ilk bakışta aynı gibi geliyor fakat arkeologlar ile veya bilen kişiler ile kendimi İsa peygamberin öncesinde yaşıyormuş gibi hissettim. Birden görkemli yapıların altında dolaşmanın verdiği küçüklük hissini yaşadım. Yaşadığım güne ve tarihe bakınca küçücük binaların içinde kocaman insanlar olarak yaşadığımı anladım.

Being from Izmir, I was feeling ashamed from never visiting Pergamon, today I feel the pride of doing so. At first sight antique cities seem similar between eachother, but having it seen with someone that has proficient knowledge about them, I feel as if I lived in an era before Jesus. Having found myself walking around under those monumental constructs, I couldn't help feel small. Looking back again at our time I came to realize that we are huge people living in tiny buildings.

Dilara Köye ilk vardığımda bu kadar taşın kullanılması dikkatimi çekti. Köyün en tepesinde ulaşacağım yapıyı görmeme rağmen ulaşamadım ancak bir şekilde ayak basabildim. Mekân ise fotoğraflarda daha küçük geldi. Böyle sıkışmış bir yere çok da çabuk alıştım.

When I first arrived in the village, I was attracted to the use of this much stone. Even though I saw the structure that I would reach at the top of the village, I could not reach it, but somehow I could. The space was smaller than it appears in the photos. I got used to such a stuck place very quickly. With the development from Istanbul, the breakfast team welcomed me nicely. At 8pm the wheel turned. At first glance, the meaninglessness of the ancient cities is probably due to the fact that they were buried in the ground. But they weren't all buried. Traveling between the columns, intertwined with the present inhabitants of

İstanbul'dan gelişim ile kahvaltı ekibi güzelce karşıladı beni. 8'de tekerlek döndü. İlk bakışta antik kentlerin anlamsız olması belki de toprağa gömülmüş olmasından kaynaklanıyordur. Ama hepsi de gömülmüş olmuyormuş. Bergama'nın şimdiki yerlisi ile antik

kentler ile iç içe, sütunların arasında gezmeleri başka bir hayal kurduruyordu. Su Bergama kenti sanki dnmcesine üzerimde aynı etkiyi yarattı. Tarih dünyasını bir günde yrm gibi oldum.

Pergamon and ancient cities, made another dream. That city of Pergamon had the same effect on me as if it were yesterday. It's like walking the world of history in one day.

Ece Kahvaltı ekini bindeydim. İlk günün ilk kahvalts için 6da baladım. Du benim için sürpriz oldu. Onun bir telaı vardı. Olen için sandviç hazırlandı. Aigai'ye yolculuk sırasında uyuklama... Olabildiğince fotoğraf çekmeye odaklandım. Aigai'nin yolları beni aşırı zorlamıtı. Dme korkusu Aigai'de ve Bergama'da peimi bırakmadı. Ama yürümeyi çok sevdim. Bergama muntazam ve büyük olmasına ramen ezici deildi. Akam ise Gney ile beraber 19 kiiye yemek hazırladım. Ansızın gelen misafirler ve sunumlar beni telaa srkledi. Akamki sunumumun fiyatı olduu sylendi.

I was in the breakfast crew and woke up at 6:00 for the very first break of our workshop. Showers came to me as a surprise and thus sort of a worry. Sandwiches were prepared for lunch and naps were taken during the ride to Aolia. I focused on taking pictures eventhough the roads challenged me alot and I the constant fear of falling never left me all along Aolia and Pergamon. Nevertheless I loved the promenade. Pergamon, being all mighty and monumental, never felt suffocating. When night-time came Gney and I made dinner for 19 people. With the late arrivals and the upcoming presentations I felt somewhat of a pressure. My presentation was told to be a little over the place.

Güney Sabahın erken saatinde uyanmak, gün batımını izlemek balangıtı. Sonrasında ekib de ayaklandı. Pien yemekle ve hazırlanan kumanya ile Aigai yollarına dtk. Issızlıı dolduran evlerin arasından, ağaçların gölgesinden sıyrılıp Aigai'ye çıktık. Güneşin daha tepeye varmaması belki de en moral verici Őeydi. Sonra da bergama yolları, heyecan verici manzarasıyla bulunduum yeri bir anda ufuklarda kaybettim. Geri dn yolları yok aaı ve hızlıydı. Birkez daha Yahibey'e ayak basmak biraz daha tanıdıktı.

Waking up early in the morning, watching the sunset was the beginning. Then team woke up. We went to aigai with the food and the prepared food. Among the houses that filled the desolation, we stripped from the shade of the trees and went to the aigaiye. Perhaps the most uplifting thing was that the sun didn't reach the top. Then the paths to my bergam, I lost my place in the horizon with an exciting view. Return roads were downhill and fast. Once again it was a little more familiar to set foot on the Yahibey

İpek Öğlen gibi İzmir Otogarı'na indim, dolmuş ile Aliğa, sonrasında Dikili dolmuşu ve son olarak Yahşibey'deki eve ulaşmak için adım atmaya başladım. Geç kaldığımı bakkaldan anladım. Yol tarifini bulurken oyalana oyalana bi şekilde eve ulaştım. Şaşkınlıkla evin beton basamaklar ile karşılaştım. Uyuyacağım yeri seçip bi şekilde yerleşmeye çalıştım. Ve bu evin çatısından günü, Ege'yi ve köyü günbatımına kadar izledim. Sonrası ise tanışma ve eve alışma...

I went to Izmir bus station around noon, dolmuş with Aliğa and then sewn dolmuş and then I started to take steps to reach the house in Yahşibey. I knew I was late from the grocery store. While I was driving, I reached the house in a lingering way. I was surprised by the concrete steps of the house. I tried to pick a place to sleep and settle down. And I watched the day, the sovereign and the village from the roof of this house until sunset. Then, we meet.

2.Gün

Ahmet Atıl durumdaki köy okullarına yapılan gezi sadece fiziki çevrenin ve yapıların analiz edilmesinin ötesine de geçerek, ülke genelinde devam etmekte olan problematik bir sürecin sebeplerini de kavramamı sağladı. Köyleri, genç nüfusu besleyemeyecek ve bu yaşama biçimini teşvik edemeyecek hale getiren sebepler sonucunda gençlerin köyleri terk ederek kentlere göcmeleri ve bunun sonucunda yaşlıların bu yerleşimlerin nüfuslarının büyük bir çoğunluğunu oluşturması gelecek ve devamlılık konusunda kendi içimde bir endişe ve sorgulama haline sebep oldu.

The trip to idle village schools has gone beyond just analyzing the physical environment and structures, allowing me to comprehend the causes of a problematic process that continues throughout the country. As a result of the reasons that make the villages unable to nurture and encourage the young population, young people leave the villages and emigrate to the cities and as a result of this, the majority of the populations of these settlements create a concern and interrogation about the future and continuity.

Büşra Bugün varlığından haberdar olmadığım 25 köyü gezerken, neredeyse hepsinin ne kadar fazla bakımsız olduğunu gözlemledim. Sokaklar bomboş, köylerin gençleri 40 yaşlarında teyzeler olmuşlar ve bize şehirdeki çocuklarını anlatıyorlardı. Kendi mezun oldukları okulların boş ve bakımsız halleriyle baş başa kalmışlar. Köyün yabancısı olsam dahi bir eğitim kurumunu o denli harabe şekilde görmek beni çok üzdü, koşullarında köylüler ne yazık ki sahip olduklarını teker teker kaybetmeye devam ediyor.

As I visited 25 villages I didn't know existed today, I observed how nearly all of them were neglected. The streets were empty, the youth of the villages became aunts in their 40s and they told us about their children in the city. They were left alone with the empty and neglected state of the schools they graduated from. Even though I am a foreigner of the village, it saddened me to see such an educational institution in such a ruin way. In today's conditions, the villagers continue to lose their possessions one by one.

Dilara Sabah 8'de köyleri gezmek üzere yola çıktık. Birçok köyün bahçesinde belediye'nin plastik oyun alanları olduğunu gördüm. Yazlık olarak kullanılanlar hariç köylerde çok az insan var. Yalnızca 3-4 çocuk gördük. Tüm köyler göç veriyor, gençler Dikili'ye ve şehir merkezine gidiyor. Sohbet ettiğimiz köylülerin çoğu de bize bu durumdan bahsetti. Örneğin Gökçeaçıl'daki bir kişi "4 çocuk var bende, köyde yalnızız. Keşke birini okutmasaydım da bana yardımcı olsaydı" dedi, durumu özetlercesine.

1960'lı yıllarda köylere açılan okulların çoğu terk edilmiş. Kimi yıkılmaya yüz tutmuş, kimiye ev veya depo olarak kullanılıyor. Çoğu okulun eşyaları duruyor. Bazılarında kenara kôşeye yığılmış kitaplar, kitaplıklar, kırık sıralar ve diğer araçlar bulunuyor. Hiç kullanılmayanların camları da kırık. Kullanılanların ise sürekli canlı olmasını sağlayan bir etkinlik yapılmıyor. Kiminde büyük kazanlar bulunuyor, kiminde ise seçmen kağıtları asılı. Tüm köylerde okulun yanında bir lojman ve tuvalet bulunuyor. Lojman yapılarının üstünde İl Özel İdaresi tarafından yaptırıldığına dair bir tabela bulunması dikkatimi çekti.

Terk edilmiş okullar, doğa tarafından sarılmış durumda. Örneğin Merdivenli'deki okul yanındaki İncir ağacıyla; Katıralanı'ndaki ise asma ile karakterleniyor. Kocaoba'daki cumhuriyet döneminden kalma nitelikli okul yapısı ise, tüm grubu heyecanlandırdı. Çatısı tamamen yıkılmış olan okulun farklı odalarında yine incir ağaçları çıkıyordu.

At 8 in the morning we set out to visit the villages. I saw that the municipality had plastic playgrounds in the gardens of many villages. There are very few people in the villages except the ones used as cottages. We only saw 3-4 kids. All villages emigrate, young people go to Dikili and the city center. Most of the villagers we interviewed told us about this situation. For example, a person in Gökçeaçıl said "I have 4 children and we are alone in the village. I wish I hadn't read someone and helped me."

Most schools opened to villages in the 1960s were abandoned. Some are in ruins, others are used as houses or warehouses. Most schools have their stuff. Some have books, bookcases, broken rows and other tools stacked aside. The windows of those who have never been used are also broken. There is no activity that ensures that those used are always alive. Some have big boilers, some have voter cards. All villages have a lodging and toilet near the school. I noticed that there was a sign on the lodging structures that the Special Provincial Administration had built it.

Abandoned schools are surrounded by nature. For example, with the Fig tree next to the school in Merdivenli ; The mules are characterized by grapevine. The quality of the school structure in Kocaoba from the republic period excited the whole group. In the different rooms of the school, whose roof was completely demolished, fig trees again appeared.

E İkinji gnn sabahında da dzene alışamamanın yorgunluğu ile uyandım. Ky yolculuklarına başlamak ve tezek kokusunu ayak baştığım her ky yolundan duydum. Ve sonrasında köy okulları...

Atıl, terk edilmiş ve bakımsız. Bir sürü köy okulları içinde dah köye ulaşmadan Kocaoba köy okulunu keşfettim. Bir sürü köyde okullar kendini bir Şekilde benzer bir düzende yerleştirmiş. Köy okullarının yolunda köylüler ile konuşmanın, iletişim kurmanın ne kadar kolay ve işekli bir Şekilde gerçekleştirdiğini gördüm. Akşam yediğimiz yemeği bir daha yemek ve Őoför Kamil Ağabey ile yine yolculuğa çıkmak işterdim.

Güney Gnbatımından dört beş saat erte gün doğumuna uyandım. Güzel bir günün başlangıcında üzerimdeki yorgunluğun ve ağırlığın hissini güneş ve arkadaşarımla attım. Tekerin dönme saati çok hızlı geliyordu. Atıllık işe kendisini dökülen asfalttan sonra her Őeyiyle gösterdi. Geri dönülmeyecek bir anın anılarını bulmaya ve er pn arasında bir iz aramayı iştedim. Bulmak ve insanları anlamak için çaba göstermek iştiorum.

İpek Sabah eşek sesi ile uyanmam bana ne kadar yalnız bir yerde uyandığımı hissettirdi. Gnmn bu kadar farkındalık kazanmakla geçeceğini aklımın ucundan bile geçirmedim. Atıl köy gezilerinde gözlemlediğim Şey iki tepki oldu. Biri o köy hayatındaki başarılarının gururu, diğeri işe atıl köylerin yarattığı umutsuzluk havasıydı.

In the morning of the second day, I woke up with the tiredness of not getting used to the order. And then village schools...

Idle, abandoned and neglected. In many village schools, I discovered Kocaoba village school before reaching the village. In many villages, schools have somehow placed themselves in a similar order. I saw how easy and willing to talk and communicate with the villagers on their way to the village schools. I would love to have dinner again and go on a journey with the driver, Kamil Ağabey.

I woke up to sunrise four or five hours before sunset. At the beginning of a beautiful day I felt the fatigue and weight on me with the sun and my friends. The wheel clock was coming too fast. Idle schools showed themselves with everything after pouring asphalt. I wanted to find the memories of an irrevocable moment and look for a trail among the trash.

Waking up in the morning with the sound of the donkey made me feel how lonely I woke up. I didn't even think that my day was going to get ready so fast with so much awareness. What I observed on idle village trips was two reactions. One was the pride of their success in that village life, and the other was the mood of despair created by idle villages. What I had in mind was to think about what a small change could change.

Kadir Her Őeyden önce yok olma kaygısı vardı. KonuŐtuklarımızın yüzünde, özellikle traktörün üzerindeki yaŐlı amcanın konuŐması beni etkiledi: 'Bilseydim böyle hallerde dŐeĐeĐimizi okutmazdım bir ocuğumu'. Őaka gibi söyledi belki ama gerçeklik payı da vardı bence. Diğer taraftan köyler dikkatimi çekmiŐti. Bir meydanı, bir bakkalı ve bazen de var olan veya olmayan dini yapıları ile var olmuşlar gibiydi.

Köylülerin ortaklaŐa kullandığı alanlar köylerin giriŐlerinde sanki gelecek olan arabayı karŐılamak için yerleŐmiŐti.

OĞuz Yoğun bir kırsal mimari turundan sonra, mimarlığı direkt yerinde görebilmenin mutluluğu üzerimde. Gördüğümüz okulların bağlamını da anlayabilmiŐ olmak daha derin bir anlayıŐ kazandırıyor insana. Kylerdeyken zerimizde yoğun bir hzn vardı.

Above all, he was concerned about extinction. On the face of what we talked about, especially the speech of the old uncle on the tractor impressed me: dim If I had known, I wouldn't have killed a child like this. Edi He said as a joke, but I think the reality was the denominator. On the other hand, the villagers caught my attention. A square seemed to have existed with a grocery store and sometimes with or without religious structures.

The common areas of the villagers were settled at the entrances of the villages as if they were to meet the new people's cars.

After a busy tour of rural architecture, I am happy to see architecture directly on site. Being able to understand the context of the schools we see gives people a deeper understanding. When we were in the villages, we had an intense sadness. It is one of the things I can say for the whole day that the buildings, streets, squares that have added value to the context used for years have been completely emptied and a savior is expected by the inhabitants.

Sebnem Karşımıza çıkan şey neredeyse her köylünün dilinde bize anlattığı hikayeleri oldu. Aynı coğrafyanın farklı farklı köylerindeki prototip okulların ortak kaderlerini görme şansını buldum. Bu yorucu fakat bir o kadar yararlı gezi için bir şeyler yapmalı duygusunu hepimizin içten hissettiğini söyleyebilirim.

What we encountered was the stories that almost every villager told us. I had the chance to see the common destiny of prototype schools in different villages of the same geography. I can tell you that we all feel sincerely that we should do something for this tiring but so useful trip.

Sinan Bugün inanılmaz bir kahvaltı ile uyandım. Üzerinden zaman geçmeden tekerleğiWn döneceği saate kendimi hazır ettim. Neredeyse yirmiye yakın köy tanıdım. Hiç beklediğim gibi yerler değildi. Köy yöresinde bile mimarlığın ne kadar politik bir yerinin olduğunu gördüm. Bütünü terk edilmiş, kısmen belirsizliğin yıkımına uğramış köy yapılarının ve köylülerin mirasları has olan zanaatları yapma biçimleri beni epey etkiledi. Traktör süren abinin ve köy ahalisinden birinin geleceğinin kararını vermemesi, mirasını geleceğe ulaştırmaması beni derinden etkiledi. Mesele köylerden de büyüktü aslında.

Woke up today with an amazing breakfast. I made myself ready for the time the wheel would turn. I've known almost twenty villages. The places were not at all what I expected. Even in the village, I saw how political architecture is. I was greatly impressed by the abandoned, partially obscure, village structures and the ways in which the peasants' crafts were inherited. I was deeply touched by the fact that the brother of the tractor driving and one of the village people did not decide the future and did not carry his legacy to the future. The issue was bigger than the villages, actually.

3.Gün

Dilara Öğleden önce Herkes İçin Mimarlık'ın sunumunu dinledik. Yaptıkları çalışmayı çok kıymetli buluyorum çünkü dernek, yaptıkları işleri çağrılarla duyuran dernek bireysel bağışlarla ve gönüllülükle çalışıyor. Yahşibey'de yapılacak çalışmanın da derneğin yaptığı atıl köy okulları projesine katkıda bulunacağını düşünüyorum. Sunumu dinlemek beni böyle bir sürecin farklı aktörlerle nasıl gerçekleşeceğini düşünmeye itti. Örneğin tamir ve yenileme işlerinin kim

Before noon we listened to Herkes İçin Mimarlık. I find the work they do very valuable because the association works with individual donations and volunteering. I think that the work to be done in Yahşibey will contribute to the idle village schools project of the association. Listening to the presentation led me to think about how such a process would take place with different actors. For example, I looked for an answer as to who and how the repair and renovation works

tarafından ve nasıl yapılacağına dair bir cevap aradım. Atıl köy okullarının çocuklar için atölye çalışmalarına ev sahipliği yapacağı senaryoda bu atölyelerin kim tarafından yürütüleceği de sorduğum sorulardan biri oldu. Yerinde bir çözüm bulmanın önemini derneğin işleriyle anlamaya çalışarak, Dikili özelinde bu süreci tanımlayan bir program oluşturulabilir miydik acaba?

Öğleden sonra ise Yahşibey'deki köy okullarını gezdik. Eski köy okulunun yıkılmadan altına yeni okulun açılması ve onun da terk edilmesi ilgimi çekti. İki okul ve ek yapıları basit onarımlarla yeniden kullanılabilir durumda.

Akşam ise, problemler, değerler ve potansiyelleri ortaya koyduğumuz kağıtları çalışma mekanının camlarına yapıştırdık. İlerleyen günlerde de herkes izlenimlerini ve fikirlerini post-itlerle anlatacak... Bu çalışma yönteminin yemekten sonra yaptığımız toplantılarda değerlendirileceğini ve ortak bir tartışma zemini yaratabilmemizi sağlayacağını düşünüyorum.

will be carried out. In the scenario where abandoned village schools will host workshops for children, one of the questions I asked was who will run these workshops. Could we have created a program that defines this process in Dikili by trying to understand the importance of finding a solution in place with the works of the association?

In the afternoon we visited the village schools in Yahşibey. I was interested in opening a new school and abandoning it under the old village school. The two schools and their annexes can be reused with simple repairs.

In the evening, we put the papers that revealed the problems, values and potentials on the windows of the workplace. In the following days, everyone will express their impressions and ideas in post-it ... I think that this method of study will be evaluated in the meetings we hold after dinner and will enable us to create a common ground for discussion.

Ahmet Herkes İçin Mimarlık'ın atıl köy okullarıyla ilişkili çalışmalarının sunumu yol gösterme ve yenilemenin ne şekillerde gerçekleşebileceği konusunda son derece faydalıydı. Akşam gerçekleşen köy okulları ve gezilen köyler hakkındaki konuşma ise toplanan bilgi ve verilerin bir araya getirilmesini sağladı. Bu veriler ve bilgiler daha sonrasında çizilen Dikili haritası üzerine köylerin coğrafi konumlarıyla beraber işlendi.

The presentation of Herkes İçin Mimarlık works related to idle village schools was very useful in terms of guidance and ways of renewal. The talk about the village schools and the villages visited in the evening brought together the collected information and data. These data and information were then processed on the map of Dikili along with the geographical locations of the villages.

Ece Yahşibey atölyesi benim için bir zorunlu çalışma alanı değil, bu yüzden sabah görevim olmamasına rağmen erken kalktım. Gün içinde HİM'in biraz uzun olsa da sunumunu dinledik.

Güney Esintili bir rüzgâr esiyor ve uyanıyorum. Evden mi ya da yarının stresi mi bilmiyorum ama saatsizde uyanabilmek güzel. Yahşibey köyü için kahvaltıdan sonra yola koyuluyorum. Birkaç sokaktan geçtikten sonra köyün sınırymış gibi duran bir yere varıyorum. Atıl bir köy okulu. Hemde iki tane. İçlerini gezip geri okula döndük. Köy halkı ile kahvehanede oturmak, duvar önünde sohbet etmek iç rahatlatıcı. Stres ve sıkıntı biraz olsun uzak. Akşam yemeğinden sonra sunumlar ile birlikte Dikili ve köyleri için tartışma ve çalışma konusunu konuştuk. Güzel bir gecenin ardından günü bitirdim.

Kadir Bugün Yahşibey'de bulunan iki okul gezisinde de okulların boşaltılması, yeniden işlevlendirilmemesi, terk edilmesi acı ve üzüntü vericiydi. Herkes İçin Mimarlık platformunun yaptığı sunum ise köy okullarının yeniden kazandırılması için umut vericiydi.

Oğuz Herkes İçin Mimarlık derneğinin tüm Türkiye'de kullanılmayan 17.000 adet köy okulu ve yerleşkesi olduğunu söylemesi epey ilgimi çeken bir detay oldu. Düşünsenize 17.000 adet köyün artık okulu yok ve yerindeki yapı çoğunlukla da iyi değerlendirilememiş. Köyün birçok ferдинin eğitim aldığı, çocukluğunu veya gençliğini geçirdiği hafıza taşıyan yapıdan eser kalmamış. Kaldıysa bile çok farklı bir halde ya da terk edilmiş.

Yahşibey's workshop is not a compulsory field of work for me, so I got up early even though I did not have a morning assignment. During the day we listened to the presentation of HİM.

A breezy wind blows and I wake up. I don't know if it's home or tomorrow's stress, but it's good to wake up in no time. I set out for Yahşibey village after breakfast. After crossing a few streets, I arrive at a place that looks like the border of the village. Idle village school. Two. We went inside and went back to school. Village people relaxing in interior with sit in cafe, chat in front of wall. You get away from a bit of stress and distress. After dinner, Dikili along with presentations talked about the topic of discussion and work for the villages. After a good night, I ended the day.

The evacuation, non-functionalization and abandonment of the schools on both school trips in Yahşibey today was painful and sad. The presentation of the Herkes İçin Mimarlık platform was promising for the restoration of village schools.

The number of 17,000 unused village school in Turkey, told by Herkes İçin Mimarlık, was a very interesting detail that caught my attention. Imagine that 17,000 villages no longer have schools, and the structure is often not well utilized. Many members of the village were educated, spent their childhood or youth. Even if it did, it was very different or abandoned. I think of this as a subject that must be solved.

İpek Herkes için Mimarlık Derneği, zihin açıcı. Amaçları gerçek insanlar için, yeryüzüne yeni bir yapı eklemekten, varolanı tasarlamak, fonksiyonel hale getirmek. Buraya geleli iki gün olmasına rağmen, karşı karşıya kaldığım durumlar, yaşadığım mekan, benimle birlikte bu mekanda yaşayan insanlarla ettiğim sohbetler bile mimarlığa bakışımı bana sorgulattı. Bugün, 20 kişiye yemek hazırlamak için alışverişe çıktık. Sorumluluk sahibi olmak, senden başka insanları düşünmek ve beslemek belki de ilk kez hayatımda bu kadar yoğun...

Herkes için Mimarlık is mind-opening. Their aim is to design and make functional for real people without adding a new structure to the earth. Although I have been here for two days, the situations I'm facing, the place I live in, Even the conversations I had with the people living in this place questioned my view of architecture. Today, we went shopping to prepare food for 20 people. Being responsible, thinking and nurturing other people than you were perhaps the first time in my life...

4.Gün

Dilara Bugün Yahşibey'deki köy okullarında rölöve çalışması yaptık. Daha önce rölöve çalışması yapmadım ama görevim cephelerin çizimlerini yapmak ve fotoğraf çekmek olduğu için yabancılık çekmedim. İki gün sürecek çalışmayı sonunda dijitalle aktararak tasarımda kullanmak üzere bir altlık oluşturacağız.

Today, we did survey work in the village schools in Yahşibey. I've never done a survey before, but my job is to draw the facades and take photos, so I didn't feel strange. At the end of the two-day work, we will create a base to use in design by transferring it to digital.

Önceki günlerde köyü gezme fırsatı bulamadığımız için Ece'yle köyü gezdik ve meydandan okullara, oradan da tasarım okuluna döndüğümüz rotada ilgimizi çeken noktalarda ufak eskizler yaptık ve notlar aldık. Okullara nasıl gidebilirim ve yol üstünde neler görebilirim sorularını sorarak, fotoğraflar çekerek dolaştık.

In the previous days, we did not have the opportunity to visit the village and we visited the village with Ece and we made small sketches and notes at the points that attracted our attention on the route that we returned from the square to the schools and from there to the design school. We walked around by asking questions about how I could go to schools and what I could see on the way.

Günü mangal yaparak sonlandırdık.

We ended the day with a barbecue.

Güney Günaydın. Gün doğmakta ve ineklerin tezek kokuları yatağa kadar girmekte. Güçlü bir uyandırıcı. Gün boyu rölöve almanın vakti. Öğle yemeği sırasında havuzda serinledim. Tekrar akşam vaktine kadar rölöve ve sonrasında yeniden havuza daldım. Akşamında ise toplu bir konuşma ile değerlendirme yaptık. Çocuklar ve çocuklar için bazı başlıklar tartıştık. Hep birlikte geceyi güzel bir şekilde bitirdik.

Büsa Bugün benim için oldukça verimli ve güzel şeyler öğrenebildiğim bir gün oldu. Metrelerimizi alıp okula gittik ve bütün gün rölöve aldık, daha önce nasıl yapılması gerektiğini tam olarak bilmiyordum o yüzden birebir parçası olmak çok hoşuma gitti. Okulun duvarları oldukça yamuk hava da çok sıcaktı o yüzden biraz zorlandık. Akşam dijital geçirirken birkaç eksik olduğunu fark ettik ama çalışkan ruhumuza bu hiç dokunmadı ve ertesi gün okula gidip eksikleri tamamlamak üzere huzurla yatağımıza yattık.

İpek Daha önce de birkaç kez rölöve almıştım ama hiçbirini hem fiziksel hem zihinsel anlamda bu kadar zor olmamıştı. Belki de bunun sebebi şehirlerde inşa edilen yapıların topoğrafyadan kopukluğudur. Köyde ise durum bundan biraz daha farklı. Yere belki de minimum düzeyde müdahaleyle, o araziyi kendilerine uygun hale getirmeye çalışıyorlar. Ve hatta bu yüzden de arazide tarıma elverişli çok fazla alan kalıyor. Köylüler gerçekten meraklı. Onları da bir şekilde yapmak istediğimiz çalışmanın içine sokmak gerekiyor, bunu istiyorlar. Hepimizin onlardan öğreneceği şeyler var, onlar da bizden ve hatta çocuklardan bir şeyler öğrenebilir.

Good Morning. The sun rises and the cows smell of cows go to bed. A powerful arouser. Time to take a survey all day long. During lunch I was cooled off in the pool. I surveyed again until evening and then dived into the pool again. In the evening we made a collective speech with reviews. We discussed some titles for children and children. Together, we ended the night beautifully.

Today was a day when I could learn quite productive and good things for me. We took our meters and went to school and we took a survey all day, I didn't know exactly how to do it before, so I really liked being a part of it. The walls of the school were quite crooked and the weather was very warm so we had a little difficulty. As we spent a couple of nights in digital medias, we noticed that there were a few missing, but this never touched our hardworking spirit, and the next day we went to school and went to bed to rest.

I've already taken a few times before, but none of them have been this difficult, both physically and mentally. Perhaps this is due to the lack of topography from the structures built in cities. In the village, the situation is slightly different. They are trying to make the land suitable for them, perhaps with minimal intervention. And that's why there's so much arable land in the land. The villagers are really curious. We need to get them into the work that we want to do in some way, they want it. We all have things to learn from them, and they can learn from us and even from children. This evening Nevzat Sayın said 'Leaving the structures as they are is an option ...

Bu akşam Nevzat Sayın'ın "Yapıları olduğu gibi bırakmak da bir seçenek... Bırakmak ve yok olmalarını beklemek" cümlesi sayesinde ilk kez, aslında hiçbir şey yapmayı tercih etmemenin de bir tercih olduğunu fark ettim. Bir şey yapmak zorunda olmamak ve bunu isteyerek tercih edebilmek eğitim hayatımda daha önce farkına varabildiğim bir fikir değildi.

Leaving and waiting for them to disappear.' For the first time, I realized that it was a choice not to prefer to do anything. Not having to do anything, and being able to choose it willingly, was not an idea that I had noticed before in my education life.

5.gün

Dilara

Bütün Çocuklar Bizim Derneği'nden Selda Hanımla görüntülü konuşma yaptık ve kendisine cevabını merak ettiğimiz soruları sorduk. Örneğin aktivitelerin neler olabileceği, yaş gruplarının ve grup büyüklüklerinin nasıl olması gerektiği hakkında çalışmanın çocuk tarafıyla daha yakından

We had a video conference with Mrs. Selda from Bütün Çocuklar Bizim and asked her questions about her answer. For example, what activities might be, age groups and how the size of the group should be closer to the child side of the study

Rölöve çalışmalarına ve alınan rölövenin dijitalle aktarılma işine devam ettik. Sahada yaptığımız çalışma arazimiz çok fazla ölçü almayı gerektirmediği için hızlı bir biçimde halloldu. Kabaca rölöve almayı öğrendim ama daha zorlu bir arazide ve yapıda öğrendiklerimi uygulayıp uygulayamayacağımdan pek emin değilim doğrusu.

We continued to work on surveying and transferring the received survey to digital. Our work in the field was quickly settled as our land did not require much measurement. I've learned roughly how to take a survey, but I'm not sure if I can apply what I've learned in a more challenging terrain and structure.

Bir yandan el eskizi yapmayı sevdiğim için Yahşibey'in tamamının ve köy okullarının detaylı olarak bulunduğu haritalar çizdim ve yanlarına notlar alarak serbest çalıştım. Minibüsten köy meydanına indiğimde ilk karşılaştığım manzara olan zakkumlar, köyü karakterize eden tai dokusu, kahveyi, duvarları saran yeşil... Diğer çalışmamda işe köy okullarının eskizleri yer alıyordu. İki yapıyı ve yeni yapının parselinin dışında kalan lojmanı bir arada görmek, okulları da bir arada düşünmemiz gerektiğini daha iyi anlamamı sağladı.

On the one hand, because I like to make hand sketches, I drew detailed maps of Yahşibey and the village schools and took notes with them and worked freely. In the first work where I had the impression of Yahşibey in general, I included details. When I came down from the van to the village square, the first sight I encountered was oleander, the stone texture that characterizes the village, the coffee, the green surrounding the walls. In my other work, there were sketches of the village schools. Seeing the two buildings and the lodging outside the parcel of the new building made me understand better that we should think of the schools together.

Güney Kahvaltı sabahı• Sorumluluk listesinin düzene girmesinden sonra yemekler daha az acı verici hale geldi• Sabahtan Selda hanım ile çocuklar ve çocuklar ne ister başlıklı konular hakkında sorular sorduk• Kullanıcı açısından genel bir bilgi edinmek ve yol çizmek için fikir üretebileceğimiz bir sohbetti• Sonrasında tekrardan atıl köy okullarına gidip rölöve çalışmasının sonlarını bitirmeye koyulduk• Akşam vakti ise birlikte rölöve çalışmalarını belgelemeye başladım• İşler yavaş yavaş başlıyor•

Breakfast on the morning• Food became less painful after the list of responsibilities was streamlined• In the morning, we asked questions about the children and what they wanted• It was a conversation where we could come up with ideas for general information and drawing ways for the user• Then we went back to the idle village schools and started to finish the survey work• In the evening, I started documenting the survey work together• Things start slowly•

Oğuz Sabah kahvaltısından sonra Selda Hanım'la konuştuk• Kendisi bir pedagoğu ve bize epeyce faydalı bilgiler verdi• Kullanıcıyı daha iyi anlayabilmek için kafamızdaki her türlü soruyu sorduk kendisine, belki biraz bıktırılmış olabiliriz• Düşüncelerimiz kendi içimizde sürekli kavga ederken bir yandan köyümüz ve yakındaki köyler hakkındaki düşüncelerimiz derinleşmeye başladı• Her alanı incelediğimiz bunun üstüne birbirimizi dinleyerek tartıştığımız antik şehirlere benzer bir ahenk var oldu aramızda•

After breakfast, we talked to Mrs. Selda• He was a pedagogue and gave us a lot of useful information• In order to understand the user better, we asked him every question we had, maybe we were a little bored• While our thoughts constantly fought within us, our thoughts about our village and nearby villages started to deepen• There is a harmony between the ancient cities where we examine each area and listen to each other•

İpek Peki ya çocukların sadece atıl okul ve arazisi içinde değil de, bütün köye yayılan ve sınırları keskin olmayan bir gün rotası olsa? Bugün Skype üzerinden Pedagoğu Selda Hanım'la yaptığımız görüşmede çocuklarla ilgili daha önce hiç fark etmediğim birçok bilgi öğrendim• Olaya sadece mimari gözden bakmamak gerekiyor, özellikle de çocuklarla ilgili bir projede• Sonradan aramızda tartışırken Emre Gündoğdu bir noktaya dikkat çekti: çocukların yalnız kalma kapasitesi• Birey olmak, kendi başına

What if there is a day route that spans the whole village and has no sharp borders, not just in the idle school and land? During our interview with Mrs. Selda over Skype today, I learned a lot of information about children that I had never noticed before• We shouldn't just look at the architecture, especially in a project about children• Afterwards, Emre Gündoğdu drew attention to one point: Capacity to stay alone• Being individual, being on their own, these are the word patterns that even I had

olmak 22 yaşındayken benim bile anlamakta ve yaşamakta zorlandığım kelime kalıpları bunlar. O yüzden çocuklar için bir mekan tasarlamadan önce, onlarla, davranışları ve hisleriyle ilgili öğrenmem gereken çok şey var.

difficulty to understanding and living when I was 22 years old. So before I design a place for children, I have a lot to learn about them, their behavior and their feelings.

6.gün

Şebnem

Sabah kahvaltıdan sonra köyü tam anlamıyla gezip kendi haritalamalarımızı yapmak için ece ile sokaklara düştük. Önceden yalnızca meydan ve okuldan vakfa tek bir rotada geldiğimi, aslında köyü çok da tanıyamadığımı fark ettim, birçok detay gözümüze çarptı. Akşamüstü de özellikle insanlarla konuşmak için bir kez daha köy turuna çıktık ve Selver teyzeden köyle alakalı birçok hikâye dinledik. Dönünce ise bu gözlemlerimizi tartışıp, görselleştirmeye uğraştık. Ayrıca çalışacağımız grup arkadaşımızı da kurayla belirledik.

In the morning after breakfast we literally went to the streets with Ece to make our own mapping. I realized that I was only on a single route from the square or the school to the foundation, and I didn't know much about the village. In the evening, we went to the village tour once more to talk to the people and listened to many stories from Selver. On the other hand, we discussed these observations and visualized them. In addition, we have determined our group friend by lot.

İpek

Atıl okulların ve bu okulların atıl arazilerinin köydeki izlenimleri nedir? Nasıl atmosferler yaratırlar? Köy sirkülasyonunda, görmek, işitmek, hislerle ilgili nasıl değişiklikler yaratırlar? Peki bu köylüleri nasıl etkiler? Ya da bu düşündüren sorular ve cevapları bu projeyi nasıl yönlendirebilir?

What are the impressions of the idle schools and the idle lands of these schools in the village? How do they create atmospheres? How do they make changes in the circulation of the village about seeing, hearing, feeling? How does this affect the villagers? Or how can these questions and answers lead the project?

Güney

Günaydın. Güzel bir gün daha, gözüme çalışma odamızdaki minderli oturakları kestiriyorum. Dikili köyleri hakkında tartışıyoruz. Tartışma kızışmıyor, bağırarak konuşmuyoruz. Biraz canım sıkıldı bu yüzden. Bugün işlerimizi halletmemiz için serbest çalışma yaptık. Eğlenceli idi. Havadan sudan konuşmakta güzeldi.

Good Morning. Another nice day, I take a look at the cushioned seats in our study room. We're arguing about Dikili villages. The discussion does not escalate, we do not shout. I'm a little bored, that's why. Today we've done freelance work to get things done. It was fun to talk about.

Büstra Sabahtan bölüştüğümüz köylerin analizlerini, eskizlerini paylaştık birbirimizle ve 25 farklı köyün çoğunun ilkokullarının kötü durumunun ortaklığını bir kez daha gördük. Köylere öneri verirken onların potansiyellerini daha fazla öne çıkarmaya, zaten içinde oldukları durumdan gelişmekte olan bir noktaya götürmeyi hedefledik.

We shared the analyzes and sketches of the villages we divided in the morning, and once again saw the partnership of the poor situation of the primary schools of most of the 25 different villages. While giving suggestions to the villages, we aimed to bring their potential to the forefront and to move from their present situation to a developing point.

7.gün

Büstra Bu sabah Sinan ile projemizin beğenmediğimiz yönlerini değiştirmeye başladık, olaya farklı yönlerden baktığımız için bir süre bireysel çalışıp daha sonrasında da güçlü bulduğumuz yönleri birleştirdik. En sonunda hoşumuza giden ürünler çıktı. Olayın daha iyi anlaşılması için daha çok çizim, üretim yapmamız gerekiyor o yüzden şimdiki hedefimiz de bu yönde. Öğleden sonra da küçük bir hediye olarak denize girmeye gittik, buradaki herkesle çok güzel anlaştık o yüzden çalışsak da yemek yesek de başka şeyler yapsak da her an eğleniyoruz.

This morning we started to change the aspects of our project that we didn't like with Sinan, we worked individually for a while and then combined the aspects that we found strong. We finally came up with the products we liked. In order to better understand the situation, we need to make more drawings and production so our current target is in this direction. In the afternoon we went to the sea as a little gift, we got along very well with everyone here, so even though we didn't eat or do other things, we had fun every moment.

İpek Çalışma sürecinde her şeyin ilerlemeye ve kızışmaya başladığı zamanlarına geldik sanırım. Çok hızlı ilerleyen ve belki de günün her dakikasında beyin fırtınası yapmanı gerektiren, her an yaratıcı olmaya açık ve çizim yapmaya hazır olmanı bekleyen bir durum. Neyse ki burada yaptığımız şey, bütün bu çabaları hak ediyor olabilir. Her an hayatıma yeni bir bilgi kattığımı fark ediyorum.

I think we've come to the times when everything started to get hot and hot in the process. It's a fast-paced situation that requires you to brainstorm every minute of the day, ready to be creative and ready to draw at any moment. Fortunately, what we're doing here may deserve all this effort. Every moment I realize that I have added new knowledge to my life.

Güneş Dinamik uyandığım ve daha da uyanık kalacağımı hissettiğim bir gündü. Sabahtan ilk tasarım çalışmalarımıza başladık ve sonrasında taze fikirler ile sunduk. Heyecan verici ve merak uyandırıcıydı. Kan ilk defa beynime

It was a day when I woke up dynamically and felt that I would stay awake. We started our first design works in the morning and then presented them with fresh ideas. It was exciting and intriguing. It's the first time I've had

sıçramış gibi oldu burada. Akşama kadar da çalışmak zoruma gitmedi haliyle. Gece bir kere daha sunum yaptıktan sonra kafam açılmış ama vücudum yorgun bir şekilde dinlenmeye geçtim

blood in my brain. As it did not go to work until evening. After another presentation at night, I opened my head, but my body was tired to rest.

Sebnem

Bugün tam anlamıyla projemizin konseptini oturtmaya başladığımız gündü. Güneyle birlikte aklımıza köyle ilgili gelen sorulardan ve cevaplardan hızlı bir sunum hazırladık. Herkesle birlikte bunu sunduk ve yorumlar aldık. Gidişatı görmek ve odaklanacak noktalar bulmak açısından çok iyiydi. Pek çok senaryo ürettik ve bunları doğru yorumlamaya çalışarak olaya giriş yapmış olduk.

Today was the day we started to literally set the concept of our project. Together with Güney, we prepared a quick presentation of questions and answers about the village. We presented it with everyone and received comments. It was very good to see the course and find points to focus on. We have produced many scenarios and have attempted to interpret them correctly.

8.gün

Sebnem

Bugün deniz günüydü. Öğlene kadar çalıştıktan sonra, projeye ara verip kafa dağıtmaya koştuk. Dönünce Emre Senan'a yapacağımız kısa sunum için Güneyle çizimler yaptık, tartıştık. Bu iki farklı alışkanlıktan-disiplinden insanın birbiriyle çalışmasının birçok yönden beni geliştirdiği ve en önemlisi projeyi çok beslediğini düşünüyorum.

Today was the day of the sea. After working until noon, we took a break from the project and ran to distract. When we returned, we made drawings and discussed with the Güneyle for a short presentation to emre senan. I think that working with each other from these two different habits-disciplines improves me in many ways and most importantly feeds the project very much.

Büşra

Bu sabah Sinanla projemizin beğenmediğimiz yönlerini değiştirmeye başladık, olaya farklı yönlerden baktığımız için bir süre bireysel çalışıp daha sonrasında da güçlü bulduğumuz yönleri birleştirdik. Sonunda hoşumuza giden ürünler çıktı. Olayın daha iyi anlaşılması için çok çizim, üretim yapmamız gerekiyor o yüzden şimdiki hedefimiz de bu yönde. Öğleden sonra küçük bir hediye olarak denize girdik, buradaki herkesle çok güzel anlaştık o yüzden çalışsak da yemek yesek de başka şeyler yapsak da her an eğleniyoruz.

This morning we started to change the aspects of our project that we didn't like with Sinan, we worked individually for a while and then combined the aspects that we found strong. We finally came up with the products we liked. In order to better understand the situation, we need to make more drawings and production so our current target is in this direction. In the afternoon we went to the sea as a little gift, we got along very well with everyone here, so even though we didn't eat or do other things, we had fun every moment.

Güney Günler yoğunlaşıyor. Yarın için kalkmaya başlamak can sıkıcı. Hiç sevmediğim bir şey. Ama öğleden sonraki deniz çok serinletici ve eğlenceli geldi. Akşam vaktinden sonra da kendimizi sıkıştırdık. İyice hızlandık ve Şebnem ile güzel bir sunum hazırladık. Fena değil bir gündü.

Days getting intensive. It's annoying to get up for tomorrow. Something I don't like. But the afternoon sea came very refreshing and entertaining. After the evening time, we tightened ourselves up and accelerated and prepared a nice presentation with Şebnem. Not a bad day,ing on who you are.

Kadir Sabah kahvaltısından sonra yaptığımız değerlendirme ile yahşibeyde bulunan iki köy okullu ve bir lojman olarak bulunan yapıları nasıl düzenleyebiliriz diye çalışmalarımıza devam ettik. Öğle yemeğinden sonra deniz havası almak için Denizköy'e gittik. Akşam Denizköydeki yorgunluğu rağmen gün içinde yaptığımız çalışmalar ile ilgili bir sunum yaptık .

After breakfast we continued to work on how we could arrange the structures of two village schools and lodging in yahşibey. After lunch, we went to Denizköy to get sea air. We made a presentation about the work we did during the day despite the exhaustion in Denizköy.

9.gün

Şebnem Güney'le yapmakta olduğumuz proje gelişmeye devam ediyor, köylüye neyi nasıl sunarız konusunda kendimizi hazırlamaya çalıştık. Dilimizi, görsellerimizi o günü düşünerek kurguladık ve bazı eksikleri net bir şekilde görmüş olduk.

While the project we were doing with Güney continued to develop, we tried to prepare ourselves for what and how to present it to the villagers. We create our visual language with that day in mind and we saw some of the shortcomings clearly.

Oğuz Her gün sunum yaparak kendi eksiklerimizi gördüğümüz bu süreç, geribildirimini yüksek bir ilerlemeye sahip. Artık sunum kısıtlaması olarak kendimize 6 dakikalık bir zaman dilimi belirledik. Bu sunum formatı için çalışmalarımızda sadeleştirmeler yaparak ilerledik. Eğlenceyi de çalışmaya katmak, zorlu çalışma temposuna uyumumuzu kolaylaştırıyor. Akşam sunumlarının hemen öncesinde İpek'in doğum gününü kutladık. Doğum gününün bu kadar hayat dolu bir ortama denk gelmesi çok büyük bir şans olmalı.

This process, where we see our own shortcomings by making presentations every day, has a high level of feedback. We have now set a time limit of 6 minutes as a presentation constraint. We have proceeded to simplify our work for this presentation format. In the afternoon we all went into the pool and played water polo. Adding entertainment to the work makes it easier for us to adapt to the challenging pace of work. We celebrated Ipek's birthday just before the evening presentations.

Güney Yine yoğun, ama bir o kadar zevklide. Zevkli bir grup arkadaşı ile birlikte projemizi geliştirdik. Sıkı ve zorlayıcı bir gün oldu. Bir süre havuzdan uzak kalmak iyi gelse de içkiden uzak kalamamak kötü gelmeye başladı. İpek'in doğum gününde güzel vakit geçirdik.

Ahmet Bugün çalışmalarımız projeye dair fikir üretiminden çok projelerimizin sunumları üzerine çalıştık. Bu çalışmanın odağı anlaşılabilirlik ve basitlik üzerineydi, fikirlerin damıtılarak bir araya getirilmesi hedeflendi. Bunun sebebi de 27 Temmuz'da yapacağımız sunuma yalnızca mimarların değil, aynı zamanda Yahşibey sakinlerinin ve başka disiplinlerden insanların katılmasıydı. Bunun dışında duvarların ne şekilde işlevlendirilebileceğine dair bir çalışma yaptım ve 3 kavram (ve bu 3 kavramın kombinasyonları) üzerinden bir duvar kataloğu oluşturdum. Akşam yapılan sunumda aksonometrik çizim kullanımımız anlaşılabilirlik açısından beğenildi, aynı zamanda kataloglanan duvar tiplerinin mobilya ihtiyacına ve masrafına cevap olabilmesi de değerli bulundu. Sonrasında da çalışma arkadaşım olan İpek'in doğum günü kutladık. Bunun ardından sabah 04:00'a kadar arazilerin fiziksel verileri hakkında çalıştım, özellikle kotlar hakkında oldukça isabetli olmamız gerektiğini düşündüğüm için bunun üzerine yoğunlaştım.

It's busy again, but it's fun. We developed our project with a group of tasteful friends. It was a tight and challenging day. Although it was good to stay away from the pool for a while, it started to feel bad not to stay away from the drink. We had a good time on Ipek's birthday.

Today, we work on presentations of our projects rather than generating ideas about the project. The focus of this study was on intelligibility and simplicity, with the aim of bringing the ideas together by distillation. The reason for this was the participation of not only the architects but also the inhabitants of Yahşibey and other people from other disciplines. In addition, I did a study on how walls can be functionalized and created a wall catalog on 3 concepts (and combinations of these 3 concepts). In the evening presentation, our use of axonometric drawings was appreciated for its comprehensibility, and it was also found that the cataloged wall types could meet the furniture needs and costs. Then we celebrated the birthday of my colleague Ipek. After that, until 04:00 in the morning, I worked on the physical data of the land, focusing on it, especially since I thought we should be quite accurate about the terraces.

Güneş Stresli bir gün, havuza girmek için bile zamanım yokmuş gibi hissediyorum. Akşamki konuşma içinmiş gibi sanki her şey. Aklımdakileri yapmak, biraz da serbest kalmak istiyorum. Biraz da bişileri bitirmek içimi ferahlatırdı. Gece geç yatmak istiyorum. Akşam güzel bir sunum ile yine kendimizi jüri karşısında öldürdük. Ama ürettiğim içeriğin arkasında durduğum içinde mutluyum.

On a stressful day, I feel like I don't even have time to get in the pool. It's like everything for the conversation tonight. I want to do what I think, and I want to be free. It would give me some relief to finish something. I want to go to bed late at night. In the evening, with a nice presentation, we killed ourselves against the jury. But I am happy to stand behind the content I produce.

Büşra Bugün Sinanla birlikte projelerimizin iç mekanına dair çalıştık. İç mekanları dışarıyla nasıl entegre edebileceğimizi düşündük ve bahçe bölümlerimizin 3 farklı tipi üzerine eskizler ve diyagramlar ürettik. Sinan'ın her şeyi anında 3 boyutlu çizmesini yine hayranlıkla izleyerek geçirdiğim bir gün oldu, biraz da bana gösterdi nasıl yapacağımı. Ben de İzmir'e döndüğümde bu iş üzerine çalışmak için kendime hedefler koydum.

Today, we worked with Sinan on the interior space of our projects. We thought about how we could integrate the interiors with the outside and produced sketches and diagrams on 3 different types of our garden partition. It was a day where I spent with watching 3D drawing of everything instantly with admiration and showed me how to do it. When I returned to Izmir, I set myself goals to work on this.

Ece Bugün de yoğun bir çalışma günü geçirdik. Hafif bir gerilemişlik hissi olsa da çalışmalarımız ilginç gidiyor. Hepimizin projesi ilk başta gözüme çok benzer görünüyordu ama şimdi herkesin bir parçası alınıp tek bir projeye dönüşebileceğini düşünüyorum. Grup arkadaşımız şehir planlama bölümüyle beraber mimarlık okuması da projemizi peyzaj olarak da etkiliyor. Akşam da Emre ve Nevzat Beylere sunumuzu yapıp geri dönüt aldık. Hala aklımda soru var. Neden "Ece ben?"

Today we had a busy working day. Although there is a slight feeling of setback, our work is interesting. The project of all of us seemed very similar to my eye at first, but now I think that everyone can take part and become a single project. Together with our group mate, city planning department, architecture reading also affects our project as landscape. In the evening we made a presentation to Emre and Nevzat Bey and received feedback. I still have a question on my mind. Why "Ece me? Neden

Sabah kalktıgımızdan itibaren nevzat sayın ve emre senanın katılacağı akşamki sunum için hazırlanmaya başladık ve en yoğun günlerimizden birini yaşadık. Neredeyse olgunlaşmış projemizi 'sunum' a hazırlamak kolay olmadı fakat oldukça keyifliydi de. Bunda etken olan belki de herkesin aynı anda aynı mekanda durmadan çalışıyor olmasıydı. Akşam da sunumla birlikte, asıl sunuma kalan kısıtlı zamanda neler yapmamız gerektiğinin ve önemli noktaların üzerinde durduk.

On a stressful day, I feel like I don't even have time to get in the pool. It's like everything for the conversation tonight. I want to do what I think, and I want to be free. It would give me some relief to finish something. I want to go to bed late at night. In the evening, with a nice presentation, we killed ourselves against the jury. But I am happy to stand behind the content I produce.

11.gün

Dün akşamdan sonra, sabaha yavaş başlamak iyi geldi. Nevzat hocanın yapılarını gezdik. Herkesi çok aşık etti bu evler. Sonrasında Nevzat hoca ile beraber okulları gezdik. Nevzat hocanın gözlemleri bakış açısını değiştirdi. Bütün unları toplayıp akşam için hazırlandık. Yine rakı yine balık ama bu sefer Nevzat hocanın sohbetine doyamadık.

After yesterday's evening, it was slow and good start to the morning. We visited Nevzat Sayın's structures. It made everyone fall in love with these houses. Then we went to schools with him. Nevzat Sayın's observations changed his perspective. We collected all the flour and prepared for the evening. Rakı again fish again, but this time we could not get enough of the chat with Nevzat Sayın.

Yahşibey'de güzel bir sabaha uyandık. Kahvaltıdan sonra Yahşibey'de Nevzat Hoca tarafından tasarlanan evleri gezdik. Evlerin hepsinde farklı bir karakter, tasarım anlayışı vardı. Kullanıcıyla şekillenen yapılar bağlamla da birleşince olağanüstü mekanlar oluşmuş.

We woke up in a beautiful morning in Yahşibey. After breakfast, we visited the houses designed by Nevzat Hoca in Yahşibey. Each of the houses had a different character and design. When the user-shaped structures are combined with context, extraordinary spaces have been created.

Evler turundan sonra okul bölgesini ziyarete gittik. Daha önce görmüş olmamıza rağmen Nevzat Hocanın gözünden tekrar görmek tasarımımızı ilerletmek konusunda epey yardımcı oldu. Akşam yemeğinde bugün balık vardı. Sohbetler eşliğinde bir ziyafet çektik desem yalan olmaz. 12 gibi de yataklarımıza dağıldık.

After a tour of the houses we went to visit the school district. Even though we have seen it before, seeing it from Nevzat Hoca's eye helped us improve our design. We had fish for dinner. I wouldn't lie if I said we had a feast in addition to the chats. We dissmantled in our beds around midnight.

Ahmet Nevzat Sayın eşliğinde Yahşibey'de hayata geğirdiği projelerini dolaştik. Vaziyet, inşai srec ve hatta yapıların detayları hakkında bilgiler edindik. Vaziyetteki zenginlik ve yapılardaki yalınlık ikiliği çok iyi bir şekilde çalışıyordu, bu i-diş ilişkisinin coğrafyanın tanımladığı bir değer olarak görüyorum. Ortak bir bahçe içinde konumlanan yapılar kendi zellerine inildiklerinde çevreden (ve hatta birbirlerinden) farklılardı fakat bunu köyün dokusuna da yabancı kalmadan başarıyorlardı. Bundan sonra atıl köy okullarını Nevzat Sayın ile bir kez daha gezdik, mevcut yapılarla yapılabilecek müdahaleleri konuştuk. Nevzat Bey müdahale bağlamı üzerinden taşıyıcılık ve kurulabilecek i-diş ilişkileri adına değerli katkılarda bulundu. Akşama doğru projelerimiz için kritik aldık. Akşam ise eğlenceli bir yemek etkinliği yaptık, ne kadar eğlenceli olduğu benim bile dans etmem üzerinden değerlendirilebilir.

Kadir Buğn Nevzat Sayın'ın yahşibeyde tasarladığı yapıları gezdik.ardından köy okullarını Nevzat hocayla beraber yerinde değerlendirdik.değerlendirmeden sonra çalışmalara devam ettik.Sunumlar için yapılan hazırlıkları akşama doğru Nevzat hocayla neler yapılabilecekleri konuştuk.akşam yemeğinde yapılan balıkla keyifli ve eğlenceli bir akşam geçirdik.

Accompanied by Nevzat Sayın, we toured the projects he built in Yahşibey. We learned about the site, the construction process and even the details of the structures. The duality of the wealth and the simplicity of the structures worked very well. I see this internal-external relationship as a value defined by the geography. The buildings located in a common garden were different from the environment (and even from each other) when they descended on their own, but they did so without being alienated to the fabric of the village. After that, we visited the idle village schools once again with Nevzat Sayın and talked about the interventions to the existing buildings. Nevzat Bey made valuable contributions on the behalf of structural and internal-external relations that could be established throughout the context of intervention. We got critiques for our projects towards the afternoon. In the evening, we had a fun dinner event, how much fun can be judged through my rare participation in dancing.

Today, we visited the houses designed by Nevzat Sayın in Yahşibey, then we evaluated the abandoned village schools together with Nevzat Sayın. After the evaluation, we continued our workflow. We talked with Nevzat Sayın about what can be done towards the evening.

Günay Bir yandan yoğun geçen günler, bir yandan yoğun geçen içki geceleri. Öğle sıcaklığında ise havuza giriyoruz. Hepsinin yanında akşamki sunum için hazırlık yapıyoruz. Sessiz bir gün olsa bile akşamki sunumdan sonra biraz olsun rahatlamak iyi. En son ki sunumumuz için önceden konuşmak ve tartışmak iyi oldu. Daha yoğun günler gelecek.

On the one hand eventfull days, on the other busy nights drinks. In the heat of lunchtime, we dipped in the pool. We are preparing for the presentation next to all the rest. Even if it is a quiet day, it is good to relax a little before the presentation. It was good to talk and discuss in advance for our presentation. More busy days will come.

Sebnem Sunuma 1 gün kaldığı için artık hepimiz bilgisayarlarımızla kendi dilimizde projemizi anlatma işini bitirmeye uğraştık. Yeni görseller, diyagramlar hızla üretildi. Bunlar hakkında yürütücülerimizle konuşup tartışarak herkesin kolayca anlayabileceği, okunaklı bir hale getirdik. Herkes için yoğun bir gündü.

Since we had one night left, we all tried to finish our project with our computers in our own language. New visuals and diagrams were produced quickly. We talked and discussed with our executives about them and made them legible so that everyone could easily understand them. It was a busy day for everyone.

Ece Önceki akşamın etkisiyle herkes de haffif yoğunluk vardı genel olarak herkes geç kalktı, tabi ki ben erken kalkıp kitap okudum. Bugün de yoğun çalışma günü geçirdik. Grup arkadaşım kendini biraz iyi hissetmiyordu. O yüzden gece biraz daha çalıştım. Emre beyden aldığım yorumları Cenk'inde yardımıyla hızlıca görselleştirdim.

Under the influence of the previous evening, everyone had a slightly hard time in getting up late. Of course I got up early and read a book. Today we had a hard working day. My groupmate didn't feel well. So I worked some more at night. I quickly visualized the comments I received from Mr. Emre with the help of Cenk.

Kadir Ve sunuma bir gün kalmasının heyecanı ile uyandık.akşama kadar sunumu düzenledik.Sunumların son hali için Emre Senan ve Nevzat hocayla eksiklerimiz ve sunum diliyle ilgili konuştuk.

And we woke up with the excitement of having one day left for the presentation. We organized the presentation until the evening.

Büşra Büyük gün bugün, sunum günü. Sabah erkenden kalkıp hemen çalışmaya başladık. Bir gün önce Emre Hocanın verdiği kritiklere göre sunumumuzda düzeltmemiz gereken yerleri düzelttik ve öğlen gibi tekrar Emre Hocayla konuştuk tabii ki tekrardan düzeltmemiz gereken şeyler ortaya çıktı, son dakika hazırlıkları hiç bitmiyordu. Saat 6 gibi sunumumuzu teslim ettik ve misafirlerimiz gelmeden önce güzel bir havuz keyfi yaptık, gerçekten de çok rahatlatıcı oldu, güzel manzara karşısında havuza girmek stresimizi aldı. Sonra güzelce giyinip son provaları yaptık. Ben sunumlar başlamadan önce oldukça rahattım ama sunumu yaparken çok heyecanlandım yine de çok keyifliydi. Yapılan sunumlar hocalarımız ve izleyiciler tarafından beğenildi, ardından da projelerin geleceği hakkında konuşuldu. Geceyi de sunum yaptığımız perdede Gora izleyerek bitirmek istedik ama galiba izleyen pek olmadı çünkü 10 dakikasında ben dahil herkes uyuyakaldı.

Big day today, presentation day. We got up early and started to work immediately. The day before, according to the critics given by Emre Hoca, we corrected the places we had to correct in our presentation and talked to Emre Hoca again as of noon, of course, things we had to correct again, the last minute preparations never ended. We delivered our presentation around 6 o'clock and we enjoyed a nice pool before our guests arrived, it was really relaxing, it took our stress to enter the pool across the beautiful landscape. Then we dressed up nicely and had the last rehearsals. I was quite comfortable before the presentations started, but I was very excited about the presentation, but it was still very enjoyable. The presentations were appreciated by our teachers and the audience, and then the future of the projects was discussed. We wanted to finish the night watching Gora on the big screen, but I guess there wasn't much because everyone fell asleep in the 10 minute, including me.

Sebnem Sunum günü olduğu için koşturmalı geçen fakat oldukça eğlenceli ve heyecanlı bir gündü. Akşama kadar yine son düzeltmeler, misafirler için çeşitli hazırlıklar yapıldı. Mutfağı, sunum alanını düzenledik; arada stres atmak için havuza bile girdik. Akşam da Yahşibeylilere tüm çalışmamızı sunduk. Aldığımız yorumlar çok destekleyiciydi, bu beni çok motive etti. Yaşadığım güzel tecrübelerden biri olarak hatırlayacağım bir sunum oldu. Sonrasında kendi aramızda değerlendirme toplantısı yaptık ve Yahşibey atölyesinin resmi olmayan bitişini kutladık.

It was an exhausting day because it was the presentation day but it was quite a fun and exciting day. Until the evening, the corrections and touch ups were finished, various preparations were made for the guests. We organized the kitchen and presentation area. We even went into the pool for stress relief. In the evening, we presented our work to the Jews. The comments we received were very supportive, which motivated me a lot. It was a presentation that I will remember as one of the best experiences I hav had. Then we held an evaluation meeting among ourselves and celebrated the unofficial end of the Yahşibey.

Ahmet Sunum günü geldi. Sunumun akşam olmasından dolayı sabah model üzerinde çalışmaya devam ettim, öğleden sonra model tamamlandı ve bunun üzerinden genel vaziyeti net bir şekilde gösteren bir aksonometrik çizim ürettim. Bunun sonrasında sunum içine dahil edeceğimiz görselleri toparlayıp sunum kurgusunu oluşturduk. Sunumların tesliminden sonra etkinlik için hazırlıklara başladık. Grupların sunumları yaklaşımların genelden özele sıralanmasıyla oluşturuldu, dolayısıyla bız sonuncu sıradan sunuma çıktık. Yapısal düzenlemeler ve setlenmeler her ne kadar incelikli ve bağlam üzerinden düşünölmüş olsa da bazı insanlar için endişe verici geldi ve bu yönde yorumlar yapıldı. Sunumların tamamlanmasıyla gerçekleşen kokteyl keyifli sohbetlere sahne oldu, sonrasında genel bir değerlendirme yaptık ve sunum için kurulan perdede film izledik.

Oğuz Bugün sunum günüydü. Kahvaltıdan itibaren üstümüzde büyük bir heyecan vardı. Kahvaltı da öğle yemeği de olabildiğince kısa ve pratik halledildi. Hızlı bir şekilde sunumlarımızı son haline getirdik. Akşam sunum için atıştırmalıklar hazırlandı ve dizildi bu sırada. Sunumdan önce Yahşibeylilerle tanıştık. Beraber günlerin nasıl geçtiğiyle ilgili film kliplerini izledik. Sırasıyla herkes sunumunu yaptı, sunumlarımız çokça beğenildi. Sunumların sonrasında ise kokteylimize devam ederek iyi bir gece geçirdik. Sunumdan sonra GORA izlemek istiyorduk lakin o kadar yorulmuşuz ki ilk 30 dakikasında hepimiz avluda uyu yakaldık.

It's the presentation day. Since the presentation was in the evening, I continued to work on the model in the morning, and in the afternoon the model was completed and I produced an axonometric drawing that clearly shows the overall situation. After that, we gathered the visuals to be included in the presentation and created the presentation fiction. After the submission of presentations, we started preparations for the event. The presentations of the groups were created by ordering the approaches from general to specific, so we went to the last ordinary presentation. Although structural arrangements and settlements have been thought out in a subtle and contextual way, it seemed alarming to some people and comments were made in this direction. With the completion of the presentations, the cocktail was the scene of pleasant conversations. We made an assessment and watched a movie on the screen set up for the presentation.

Today was presentation day. From breakfast on we were excited. Breakfast was also taken care of as short as lunch and practically as possible. We quickly finalized our presentations. Snacks were prepared for the evening presentation and sorted. Before the presentation, we met with the Jews. We watched movie clips about how the days went together. Everyone made their presentation respectively, and our presentations were very much appreciated. After the presentations, we continued our cocktail and had a good night. We wanted to watch GORA after the presentation, but we were so tired that we all fell asleep in the courtyard in the first 30 minutes.

Öğuz Bugün ise yaptıklarımızı toplayıp bir kitapçık oluşturma vaktiydi. Yaptığımız ürünleri bir araya getirdik, raporlarımızı ve eksiklerimizi tamamladık. İngilizce ve Türkçe olarak yazdığımız raporlar, vakfın hafızasında uzun yıllar yerini alacaklar. Sunumun geçmesinin rahatlığıyla havuza girip keyifli bir havuz partisi geçirdik. Ben de boş zamanlarımda olabildiğince okumaya ve işimi bitirmeye odaklandım. Bugün mangalı bir daha yaktık ve keyifli bir akşam yemeği yedik.

Today was the time to gather what we did and create a booklet. We put together our products and completed our reports and shortcomings. The reports we have written in English and Turkish will take place in the memory of the foundation for many years. With the comfort of the presentation, we entered the pool and had a pleasant pool party. In my spare time, I focused on reading and finishing my work as much as possible. Today we had another barbecue and had a pleasant dinner.

Sebnem Sunum sonrası rahatlığa kapılmadan teslim edilecek işleri belirli bir formata göre düzenlemeye başladık. Tüm çizimler, eskizler ve yazılar düzenlendi, arşivlenmek ve basılmak üzere ayarlandı. Sabah Cenk'e, akşam İdil'e veda etmek durumunda kaldı. Yine mangalla taçlanan bir gün sonu oldu.

After the presentation, we started to organize the works to be delivered in a certain way. All drawings, sketches and texts were edited, archived and prepared for printing. He had to say goodbye to Cenk in the morning and İdil in the evening. It was the end of a day crowned again with a barbecue.

Kadir Sunumların bitmesi işlerin bittiği anlamına gelmiyordu çünkü daha yaptığımız işleri kitapçık haline getirmek için çizimleri, dosyaları, belgeleri toparlamaya başladık. İşlerin halledilmesiyle havuzun tadını çıkardık. Güzel bir akşam yemeği için magalbaşına geçtim. Keyifli sohbetler ettikten sonra İdil ve Utkunun gidişi ile Yahşibey atölyesinin biteceğini hissettirmesi üzücü hale geldi.

The end of the presentations did not mean that we were finished, because from our point of view, we started to collect drawings, files and documents to assemble the works we have done as a booklet. Upon the departure of İdil and Utku after the dinner, I felt some sort of sadness realizing that this workshop was about to end.

Güney Günaydın. Hiç kimse uyanmamışken köyde bir tur attım. Kahvaltı için geri döndüm. Kahvaltı zili ile birlikte masaya oturduk. Eğlenceli ve gürültülü bir kahvaltıydı. Uykusuz kaldığım için gün boyunca uyudum uyandım. Bugün bir tarafım yahşibeyde bir tarafım izmirde. Neden bilmiyorum. Ama Yahşibeydeki işimiz hala bitmedi.

Ahmet 44. Tasarım Çalışmalarının kitapçığına girecek olan çalışmalarımızın toplanması ve düzenlenmesi yapıldı. Görseller uygun sayfa düzenine göre boyutlandırıldı ve projelerimizi açıklayacak yazılar yazıldı. Akşam Emre Senan ile bir yemek yedik ve yine eğlenceli bir gece geçirdik.

Büşra Düne göre çok daha yavaş ve sakin bir gün. Yapılan işleri derleyip topladık kitapçıkların hazırlığı için. Buradan ayrılacak olmanın hüznü yavaş yavaş bastırmaya başladı. Çalışırken zaman o kadar hızlı geçti ki verdiği his toplansan 2-3 gün eder. 2-3 gün de bir atölye için oldukça kısa bence:) Burada çalışmak da eğlenmek de uykusuzluk da çok güzel, hiç bitsin istemezdim gerçekten. Akşamüstü hep birlikte havuza girdik, oyunlar oynadık. Akşam da yemekte mangal yapıldı. Hazırlık zamanı sunumlardan bile stresliydi galiba, hazır köfte değil de kıyım alınıldığı öğrenilince son dakikada bir kaos çıktı, mutfakta 10 kişi aynı anda koşturuyordu. Herkesin elinin değdiği bir yemek oldu yani ve her şey çok güzeldi tabii ki. Akşam yaptığımız tatlı muhabbetin ardından bana erkenden bir yorgunluk çöktü ve herkesten önce uyuykaldım.

Good Morning. I took a tour of the village when no one woke up. I was back for breakfast. Hearing the bell, all of us gathered around the table. The breakfast was fun and loud. I slept on and off through the day for my sleeplessness. Today, part of me in Yahşibey, the other in Izmir. I do not know why. But we're still not done with Yahşibey.

The material from the 44th workshop was put together, organized and edited. The visuals were resized to fit the appropriate page layout and explanatory captions were written to explain our projects. We had dinner with Emre Senan in the evening and had another fun night.

A much slower and quieter day than yesterday. For the preparation of the booklets we put the works in order. The sadness of leaving here slowly began to suppress. Time passed so fast that you can count the feeling of working as 2-3 days. And I think 2-3 days are very short time for a workshop :) Working, having fun and sleeplessness are great here. I never wanted it to end. In the evening we entered the pool together and played games. And there was a barbecue at dinner. The preparation of dinner was stressful even from the presentations, when it was learned that the minced meat was taken instead of ready-made meatballs, there was a chaos at the last minute, 10 people running in the kitchen at the same time. It was a meal that everyone touched, and everything was very nice, of course. After the sweet conversation we had in the evening, an exhaustion collapsed on me early and I fell asleep before everyone else.

Ece Bugün kahvaltı ekibinde ben, Oğuzhan ve Altınar var. Sunum sonrası oluşu ve gidişimizin yaklaşmasıyla en iyi kahvaltıyı hazırlamak için sıkı çalıştık. Krep yaptık, önceki gün İdil'in yaptığı ekme kenarları gibi ekmekleri de hafif yağlayıp kızartacaktır ama şahane kahvaltımız için artık kimse de yiyecek yer kalmadı. Şansa akşam yemeği için kuru ekme gerekti ve onları kofte yapmak için kullandık. Benim için bol yemekli bir gün oldu diyebilirim. Tüm gün de çalışmalarımızın üstünden geçip kitapçıklara neler koyulacağını seçtik. Boyut ayarlama problemleri çıktı. Yorgunluktan havuza dahi giremedim.

Today, I, Oğuzhan and Altınar are on the breakfast team. We worked hard to prepare the best breakfast after the presentation and with the approach of our departure. We made pancakes, like the edges of the bread made by İdil the previous day, will lightly fry and toast the breads, but there is no more room to eat at anyone for our scrumptious breakfast. Luckily we needed dry bread for dinner and we used them to make meatballs. For me it was a day with plenty of food. We've been going over our work all day and choosing what to put in the booklets. Size adjustment problems appeared. I couldn't even get into the pool.

15.gün

Güney İyice kendimizden geçtiğimiz ve son gün olmasının verdiği hüzün ile evi temizlemeye başladık. Hep birlikte ev temizliğini yapıp, bir yandan da hazırlanması gereken işleri düzenledik. Temizlik erken bitti ama kitapçıkları ve günceleri hazırlamak epey uzun sürdü. İpek ve Ece okulu erken terk ettiler. Bu bizi üzdü. Akşama doğru son işleri de hallettik. Yarın sabah okuldan ayrılıyor. Ekipteki herkes kendi yoluna gidecek ama belli ki tekrar birleşilecek. Geçen 15 günde kurulan arkadaşlıklar belki de bitmeyecek. Yakın bir zamanda tekrardan görüşeceğimizi biliyoruz.

We started to clean the house with the sadness that we passed through ourselves because it was the last day. Together we did the cleaning of the house and organized the works that had to be prepared. Housekeeping ran out early but it took quite a long time to prepare booklets and journals. İpek and Ece left the school early. This upset us. We got the last things done by the evening. We're leaving school tomorrow morning. Everyone on the team will go their own way, but obviously we will reunite. The friendships established in the last 15 days may not end. We know we'll meet again soon.

Güzel geçen günler güzel günler getirsin bizlere.

May the good days bring us good days.